

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 116

гр. София, 13.01.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО VI ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ралица Манолова

Членове: Цветан Ив. Колев
Петър Стоицев

като разгледа докладваното от Цветан Ив. Колев Въззивно частно наказателно дело № 20221100605626 по описа за 2022 година

Производството е образувано, въз основа на Частна жалба, депозирана от М. М. С., подсъдим по НОХ дело № 9804/2020 година, по описа на Софийски районен съд срещу Определение за връщане на предходна частна жалба, /вх. № 21018807/14.11.2022 година/, също депозирана от М. М. С. по НОХ дело № 9804/2020 година против Определение на Софийски районен съд, с което в посоченото наказателно/съдебно производство е изменена мярката за неотклонение, взета по отношение на С. от „подписка“ в „задържане под стража“.

Софийска районна прокуратура не е взела становище по частната жалба.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото, становищата на страните и съобразявайки закона, намира за установено следното:

За да даде обоснован и съответно законосъобразен отговор на направените с жалбата оплаквания, съдът следва като начало да проследи развитието на наказателното производство в съдебната му фаза от образуването му до днес. Това, с оглед максимална прецизност и яснота, съдът ще отрази по-долу в хронологичен порядък:

Пред 05-то РУ при СДВР е образувано досъдебно производство № 1626/2019 година, пр.преписка № 33392/2019 година, по описа на Софийска районна прокуратура.

С постановление от 16.08.2019 година по посоченото досъдебно производство, в качеството на обвиняем е привлечен М. М. С. за престъпление по чл. 325, ал.4, във вр. с ал.2, прдл.2, във вр. с ал.1 от НК.

Досъдебното производство е приключило.

На 28.07.2020 година, Софийска районна прокуратура е внесла пред Софийски районен съд обвинителен акт, с който е повдигнала обвинение на М. М. С., ЕГН ***** с обвинение по чл.325, ал.4, във вр. с ал.2, прдл.2, във вр. с ал.1 и във вр. с чл.28, ал.1 от НК.

Въз основа на внесенния обвинителен акт е образувано пред Софийски районен съд НОХ дело № 9804/2020 година.

Същото е разпределено за разглеждане „на случаен принцип“ от 13-ти състав, Наказателно отделение.

С Разпореждане на съдия-докладчика от 14.12.2020 година, делото е насрочено за разглеждане в разпоредително заседание за 18.01.2021 година.

Призовка за разпоредително заседание, ведно с преписи от обвинителния акт, приложенията към него и от Разпореждането на съда за внасяне на делото в открито съдебно заседание са получени лично от подсъдимия С..

На откритото съдебно заседание, подсъдимият не се е явил, което е станало причина и за отлагане на делото за друга дата – 17.02.2021 година. Съдът е санкционирал подсъдимия единствено като е постановил принудителното му довеждане от органите на съдебна охрана.

На посочената дата – 17.02.2021 година, подсъдимият отново не се е явил в разпоредително заседание. Видно от отразеното в съдебния протокол, той е отказал да се яви с мотив: „неполучаване на препис от цялото досъдебно производство“. Делото е отложено за дата 06.04.2021 година.

В съдебно заседание на 06.04.2021 година, подсъдимият отново не се е явил и то отново въпреки разпореденото принудително довеждане. Първоинстанционният съд в това съдебно заседание е приел, че са налице условията на чл.66,ал.1 от НПК, поради което и е изменил мярката за неотклонение, взета по отношение на С. от „подписка“ в „задържане под стража“. Съдът е мотивирал това свое решение с две обстоятелства: повторното неявяване на иначе редовно призования подсъдим и очевидна неефективност на разпоредения режим на осигуряване на С. в съдебно заседание – принудително довеждане. Съдът е отложил делото за 26.05.2021 година.

В съдебно заседание на 26.05.2021 година подсъдимият се е явил лично, доведен от Затвора София, като по искане на защитата, взетата по отношение на него мярка за неотклонение „задържане под стража“ е изменена отново в „подписка“. Делото е отложено за 07.07.2021 година.

Ход на делото не е даден и на 07.07.2021 година, отново поради неявяване на подсъдимия С., който е уведомил преди това деловодителя на състава за вероятността да закъснее. Подсъдимият се е явил наистина, но с доста голямо закъснение – в 15,35 часа, докато съдебното заседание е било насрочено за 14,00 часа на същата дата. В това съдебно заседание С. не е бил санкциониран и мярката му за неотклонение не е изменяна. Делото е отложено за 13.10.2021 година.

Едва на 13.10.2021 година е проведено Разпоредително заседание с участие на подсъдимия М. М. С.. Съдът по реда на чл.248,ал.1,т.6 НПК е потвърдил мярката му за неотклонение „подписка“ и е насрочил първо съдебно заседание за 24.11.2021 година.

На 24.11.2021 година подсъдимият отново не се е явил с мотив – заболял от COVID 19. Доказателства за твърдяното от него заболяване не са представени, но въпреки това съдът не е прилагал нито разпоредбата на чл.66,

нито тази на чл.71 НПК. Отложил е делото за 15.02.2022 година.

В съдебно заседание на 15.02.2022 година подсъдимият се е явил лично. Ход на делото е даден. Провеждано е съдебно следствие и делото е отложено за 06.04.2022 година с цел събиране на доказателства.

Подсъдимият не се е явил и на дата 06.04.2022 година. Основания за неявяването не са посочени и липсват доказателства за наличието на основателни такива. Съдът, по реда на чл. 270 НПК е изменил с протоколно определение мярката за неотклонение на подсъдимия от „подписка“ в „задържане под стража“. Отложил е делото за 01.06.2022 година.

Междувременно, С. е атакувал посоченото определение. С въззивно определение № 843/21.04.2022 година, постановено по ВНЧД № 1446/2022 година, Софийски градски съд е отменил горното определение, а мярката за неотклонение „подписка“ е потвърдена с мотив: „най-тежката мярка за неотклонение е прекомерна за обезпечаване ритмичното движение на производството и са налице други средства в НПК за постигане на тази цел.

В съдебното заседание пред първоинстанционният съд на 01.06.2022 година подсъдимият за пореден път не се е явил. И то отново без да е посочено обективно основание за това. Първоинстанционният съд отново е изменил мярката за неотклонение на подсъдимия при условията на чл.66,ал.1 НПК и то отново от „подписка“ в „задържане под стража“. Отложил е делото за 21.09.2022 година.

Това определение на Софийски районен съд отново е оспорено от подсъдимия.

С Определение № 1284 от 15.06.2022 година, постановено по ВНЧД № 2229/2022 година, Софийски градски съд отново е отменил атакуваното определение на първостепенния съд и отново е потвърдил мярката за неотклонение „подписка“. Съдът се е мотивирал с чл.22 НПК и чл. 6 от КЗПЧОС.

В съдебно заседание на 21.09.2022 година отново не е даден ход на делото. И отново основание за издаване ход на делото е абсолютната процесуална пречка – неявяване на подсъдимия М. М. С.. И отново, в това съдебно заседание, първоинстанционният съд е изменил мярката за неотклонение на С. от „подписка“ в „задържане под стража“.

Това определение на съда отново е обжалвано от подсъдимия.

Образувано е пред Софийски градски съд ВЧНД № 3913/2022 година.

С Определение № 2095/06.10.2022 година, въззивният съд е потвърдил атакуваното определение от 21.09.2022 година, с което мярката за неотклонение на С. е изменена от „подписка“ в „задържане под стража“.

След връщане на делото в Софийски районен съд, по него постъпва нова частна жалба, отново депозирана от М. М. С. /вх.№ 210119137/17.11.2022 година, с която отново е обжалвано същото това определение от 21.09.2022 година, с което е изменена мярката му за неотклонение от първостепенният съд и по отношение, на което има постановено, при това влязло в сила определение на Софийски градски съд, с което, както и по-горе съдът посочи се потвърждава атакуваното.

Върху тази частна жалба съдия-докладчикът по НОХД № 9804/2020

година е поставил резолюция в насока: „оставя без движение частната жалба с указание, подателят ѝ да уточни какво именно иска с нея – оспорва предходно връщане на частна жалба или иска изменение на мярката му за неотклонение“.

М. М. С. депозира поредна въззивна частна жалба пред Софийски градски съд, в която посочва, че обжалва определение за връщане на негова частна жалба, входяща под № 21018807/14.11.2022 година, депозирана от него против определение на Софийски районен съд, с което мярката му за неотклонение е изменена от „задържане под стража“ в „подписка“.

Такава частна жалба, всъщност въззивният съд така и не откри в кориците на делото. Това мотивира съдия-докладчикът по настоящото въззивно частно наказателно дело с Разпореждане от 22.12.2022 година, да даде указание на С. да уточни кой акт на първоинстанционният съд обжалва с тази въззивна частна жалба.

В рамките на поставения срок, М. С. е депозирал становище, озаглавено „Искане“, в което извън множеството директни, част от които и обидни квалификации, отправени по отношение на докладчика от първоинстанционният съд и твърденията за нарушения, извършени от същия докладчик по отношение на него, като подсъдим по делото е направил изричното уточнение, че обжалва отказите на Седефчев да разгледа жалбите ми срещу мерките ми за неотклонение.

Обобщавайки горния, хронологично изложен порядък на фактите, става ясно, че въззивният частен жалбоподател, подсъдим в първоинстанционното производство очевидно преследва постигането на една от следните две цели или евентуално и двете цели:

Първата, да повдигне отново вече решен процесуален въпрос, този за въззивното обжалване на мярката му за неотклонение, която е изменена на 21.09.2022 година от „подписка“ в „задържане под стража“.

Втората, да забави допълнително и без това забавения доста във времето наказателен процес.

Съдът ще направи първоначално коментар по втората от двете цели:

Процесуалният закон очевидно дава широк кръг възможности за постигането ѝ, от които подсъдимият до този момент успешно се възползва - безпричинно неявяване, санкционирането за което неколккратно му е било спестявано от Софийски районен и от Софийски градски съд, отвеждане на пет броя, назначени му в качеството на служебни защитници адвокати и то винаги с мотив „несъответствие в защитните позиции“, или пък предходно отлагане с мотив „не връчен препис от цялото досъдебно производство“.. В определението си от 06.10.2022 година, постановено по ВНЧД № 3913/2022 година, Софийски градски съд обстойно се е спрял и на отлагането на делото, поради заболяване през есента на 2021 година, за което така и не са представени доказателства, но което благородно е отминато и дори не е санкционирано от първоинстанционния съд. Към преследването на целта „забавяне на производството“ могат да бъдат съотнесени и редицата сигнали срещу съдия-докладчика от Софийски районен съд за търсене на дисциплинарна отговорност.

До голяма степен тази цел изглежда вече е постигната и този път, тъй

като с физическото пренасяне на делото за разглеждане отново пред въззивната инстанция, дори и при процесуално недопустимо основание, фактически се осуетява възможността да се провежда ефективно първоинстанционно производство „по същество“ на казуса.

По отношение на първата обаче, доколкото тя може да бъде съотнесена към определена съдебна процедура, съдът ще се произнесе:

Принципно, недопустимо би било пререшаването на вече разрешен с влязло в сила определение на надлежен съд правен спор, в това число и такъв, свързан с приложението на чл.66,ал.1 НПК, т.е. спор, касаещ изменение на мярка за неотклонение, чрез повторно провеждане на въззивно производство за проверка на вече проверено от въззивна инстанция определение на СРС.

Отделно от това, съобразявайки практиката на съдилищата, както и практиката на Европейския съд по правата на човека, въззивният състав приема, че доколкото незнанието на процесуалния закон не може да бъде вменено във вина на жалбоподателя и доколкото от множеството му жалби, искания и сигнали може с достатъчна яснота да се направи извод за крайната му процесуална цел, а именно мярката му за неотклонение „Задържане под стража“ да бъде отменена или изменена в по-лека. Дори в последните редове на частната жалба, с която е сезиран този съд се иска изменение на мярката за неотклонение на подсъдимия от „задържане под стража“ в по-лека. В този смисъл, обосновано и правдиво е да се приеме, а това е бил длъжен да приеме и районният съд, че правно валидната воля на М. М. С., макар и не процесуално-съдържателно формулирана е в насока - провеждане на производство по чл.270 от НПК за изменение на мярката му за неотклонение, каквото право той има и което право му е гарантира от закона /чл.270,ал.1 НПК/. Както по-горе бе посочено, в рамките на това производство, въззивният съд не може да извърши пререшаване на вече решен с влязло в сила определение правен и процесуално-правен въпрос, касаещ обжалване на мярка за неотклонение. Компетентен на този етап на производството да проведе такава процедура е първостепенният съд, който е следвало да съобрази фактите и вместо не довелата до положителен резултат кореспонденция с жалбоподателя да проведе такава процедура, независимо от необичайностите, при които протича конкретното наказателно производство.

Единствената процесуална възможност, стояща пред настоящата съдебна инстанция е да остави въззивната частна жалба на С. без разглеждане, да прекрати съдебното производство по това въззивно производство, да върне делото на първоинстанционния съд и да укаже на същия, че следва да проведе производство по чл. 270 НПК, като приеме частните жалби, депозирани от М. М. С. след постановяване на Определение № 2095/06.10.2022 година, с което Софийски градски съд по ВЧНД № 3913/2022 година е потвърдил определение от 21.09.2022 година, с което мярката за неотклонение на С. е изменена от „подписка“ в „задържане под стража“ като искания за процедура по чл.270 НПК за изменение на мярката му за неотклонение.

И само за прецизност, и за да отговори на всички искания на жалбоподателя, включително и на тези, които той е направил едва с уточнението в това производство, съдът ще посочи следното:

Тази инстанция не може да „връща делото на друг състав на СРС“, каквото е искането на М., тъй като липсват основания за това и нещо подобно би нарушило процесуалния ред за определяне на съдия-докладчик.

По тези съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна частна жалба, депозирана от М. М. С., подсъдим по НОХ дело № 9804/2020 година, по описа на Софийски районен съд срещу Определение за връщане на предходна частна жалба, /вх. № 21018807/14.11.2022 година/, също депозирана от М. М. С. по НОХ дело № 9804/2020 година против Определение на Софийски районен съд, с което в посоченото наказателно/съдебно производство е изменена мярката за неотклонение, взета по отношение на С. от „подписка“ в „задържане под стража“.

ПРЕКРАТЯВА съдебното **ПРОИЗВОДСТВО** по ВНЧ дело № 5626, по описа на Софийски градски съд за **2022 година**.

ВРЪЩА ДЕЛОТО на Софийски районен съд с указания за продължаване на съдопроизводствените действия и конкретно, че следва да проведе производство по чл. 270 НПК, като приеме частните жалби, депозирани от М. М. С. след постановяване на Определение № 2095/06.10.2022 година, с което Софийски градски съд по ВЧНД № 3913/2022 година е потвърдил определение от 21.09.2022 година, с което мярката за неотклонение на С. е изменена от „подписка“ в „задържане под стража“ като искания за процедура по чл.270 НПК за изменение на мярката му за неотклонение.

Определението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____